

Provincias: Un trimestre . 0.75 ptas.
Extranjero: Un año . . . 6.00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Lluna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

XERRIM

SETMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Nostro pa de cada día...

De següi es rumbo que duim vendrá es cás d'havé de resá sa segona part d'es Pare Nostró no sols per devoció espiritual sino també per necesidat corporal.

Sa parla molt de subsistencias, de blats, de farinas y de pa; y ¿ahónt será es pa per cada un des días que vendrán? Ni es Governó, ni es Batle de Sólle (aquest no es raro que no heu sapi), ni es Comisari d'Abasteciments heu saben.

«Goñarás es pa en sa suó d'es téu front» Aixó es s'ordre que passa Déu an es género humá, y hem arribat an es cas d'havé de suá per partida triple per goñá un aliment tan indispensable a sa vida.

An sa caló que fa tothom sua es kilo traybant per goñá un petit jornal que no basta ni a mitjas costures per satisfé ses necesidats familiás.

Goñant un petit jornal, com suse, debut a que es qué está ple no se tem des qué esta buit, anau a compra pa, y vent es tamañ d'es pans de pesseta, vos pega una suó freda que posa en perill sa vostra salut. Si vos quexau, es forné vos respon qu'es blat está a 32 pessetas sa cortera y encare no'n troban.

Y are vé sa tercera suada: Segons diuen es diaris de sa capital, a Mallorca no hey ha blat mes que fins a fi d'añ, y també diuen que es Governadó de Barcelona no deixa embarcá farinas per Mallorca. ¡Aquesta sí qu'es faresta! Cuant un sent aixó es pels se posan de punta pensant an sa fam que mos espera. Si que hey estarem frescs an es jené qui vé.

Dissapte passat sa celebrá a Palma una especi d'Assamblea de batles de Mallorca. Persones que varén aná a voureu mos han contat que allá se digueren moltes cosas sobre farinas y blats, si o no s'embarque de contrabando y sa manera de fé durá es blat qu'hey ha a Mallorca y es medis de du es que fassi falta Sa parla molt y s'arreglá poc. Lo de sempre.

Es batles d'es pobles que no cuian blat sa llamentaren de que estaven abocats a un conilcte y es representants de sas vilas que cuian molt de gra respongueren que no porien di si en tendrían de demés perquè encare no han acabat de batre. Y axí quedá la cosa.

Des contrabando ses Autoridats y moltes personas respectables diuen que no creuen que sen fassi. Ja sabeu que España sa veritat oficial es sa veritat més pura, maldement pur en certs casos, vulgui di beneit. Y después de havé dit molts que no creian que sen fés, tractaren des medis per evitarlo. ¡Comédis españoles! Un d'es presents proposá, y paresqué molt acertat a bastants, que s'establís un cordó militar, com si hey hagués parill d'una invasió de cólera o de febre amarilla. ¡Ja heu seria divertit! ¡Mirau que noltros mallorquins havermos de gorda uns an es altres porque no enviem a fora lo que aqui mos fa falta y de lo cual no tenim abastament!

Deixem aná lo d'es contrabando, ja que

aixó es també a Mallorca nostro pa de cada día, y anem a lo principal, qu'es lo de haveri pá abastament per tot l'añ.

Noltros no som partidaris de cordó militar porque fa oló de pesta. No creim an relacions jurades, porque aixó de jurá en veritat está a s'alcançe de cualsevol embustero, y a España mentidé es sinonim de llést y molt viu. Noltros sabem un medi per arreglaró tot, supuesto qu'en Ventosa ha determinat aixó des pá unic. Recordau qu'es Govern cuant li va conveni va militarizá es ferroviaris, y fa mes poc temps militarizá ets empleats de correus y telégrafos. Pues bé: que militarisi tots es españoles y així no sera necesari cordó militar, ni relacions jurades; tothom menjará pá de munició, pá unic y ranxo unic.

Si no se fa així ja porem di de bon có: nostro pa de cada día donáulomos Señó avuy, demá....., y així sucesivament.

Es Ballet de Porto-Pí

Dissapte a vespre, fojint de sa caló de Ciutat, qu'era propi del desert de la Surasa me vaix encastellá a demunt starrastre d'un tranvia eléctric y cap a Porto-Pí anám.

Alló mes que arrastre de tranvia era un arca de Noé ambulant, ahónt ni havia d'aseguts, de drets, d'apoyats, d'ajeguts y fins y tot un qu anava a la guisoneta y en posició equívoca. Es remolins de mascles y famelles eran duplicats y es contactes que sa formaven notables per tots conceptes. A cada choque sa formava un circuit eléctric de 40 000 volts y entre choque y choque hey havia qui s'aprofitava, vols o no vols. Un amich meu entrá en contacta ja a devant la Glorieta: amb una viuda que manetjava mes popa qu'el «Cataluña» y a mi me tocá per sort passat es Corté de Cavallería una criada que tenia a cada costat un supercañón y entre y entre una parodia en tamañ natural de sa Culassa de Porto-Pí. Amb aquets antecedents no es raro qu'antes d'arribá a sa vista d'es Castell es passatje sa sentís la mar de belich.

A s'entrada del Terreno ningú fe cas de Cana Pereta ni metros mes envant des Jeperut, per més que no faltás a sas plataformes qui el fes a nes jeperut y qui, per contes de fe carambola en la Venus de Medices anás a caura a demunt un guardia civil de clases pasives. Sa coneix que tota sa tranviada tenia es firme propósit d'arribá a nes pináculo ja que fins a devant s'Hotel Porto-Pí hey hagué cortacircuit total entre es polo positiu y es negatiu y partirem tots muntañeta avall suant sa gota grossa y en sas comes fetes figa.

Desde sa carretera s'espectacle que presentava sa Culassa, uberta a tots es vents, cuant hey ha vent, era dantesco. Sa lluna dava acta de presenci y, desde s'espahi, feya jugá es seus rayos plateats a demunt sas aigos repesadas de sa cala encantada y plena d'alga pudenta. Sa Torre des Señal transmitía pa s'eter uyades amoroses a s'antiga y acreditada Torre des Perayres y a sa Torreta d'en Salas, fentli suau llum es festés encesos que semblaven dispots per aná a perca sa gran alaxada a l'encesa. De dins sa Pradera pujaven, rumors de besos y batidos de alas, armonias ritmiques y crits d'entusiasma. ¡Amunt y crits! Ses pareyes voltaven a dins es tancat a manera de balufes mecániques y mogudes pes deu Cupido que tot heu mou y tot heu dirijeix.

Ni un alé d'aire sa sentía, bollia es témps, bollien ets espectadós, bollien es qui ballaven, bollien es que miraven ballá, bollien sas patatas a «Cala Encrancho» y, segons luego

poguerem veure s'única fresca qu'hey havia a Porto-Pí la monopolisaven a una caseta amb honors de Ca'n Juan de s'Aigo y la venian al sediento a real es tassó ¡Menos mal que tengueren conciencia per exerci baretet una de sas obras de misericordi!

Aquells voltants de sa Culassa eran una prova plena de que per ara a Mallorca hey viu s'alegría y trobantmós en plena neutralitat, mentres tothóm se mata, posám tot es medis posibles en funcions porque no s'acabi el mon. Abundaven sas pajeses en cos d'arch voltaich y corrent alterne amb uis de bombilla de filament metalich, ses polles en calces calades, vestí cia, ceñit y curt y caretá de tornambi, y es pollos en bossa pansida, galleta barato y a devall sa ga leta sa mala intenció d'un Miura foguetjat.

Per espay d'unes hores visquerem sa vida y ja cansats anarem a sercá repós entre es bullici des ball. Sa sort mos dugué a seura a derrerá una familia del Terreno que, conversant amb una señora forastera, s'amollava qu'era un gust.

—¿Como no ha bajado Don Pepe?—demana sa forestera.

—Porque el mio hombre ¿sabe?—contestava sa veyá mallorquina —con esto de la calor abusa de los trampones y luego tiene flojedad de vientre ¿sabe?

Es llenguatje de ses polletas era encara mes pintoresco; sí cabe.

—Mira el Perico y la María como se acuestan bailando.

—Esto es escandaloso y mas yendo como iba al detrás de ti.

—Y la Marieta aluego critica.

—Hijita es como las de Sineu que miran la... el bulto ese de los otros y no se ven el suyo.

—Igual que la Paca que la hemos encontrado mas arriba asentada en tierra con Luisito que le ponía la mano al detrás.

—Hay chicas que no se como se lo hacen.

Pujarem per amunt y a cada dues passes trobavem pareyes gordades per mares que dormíen amb un uy ubert. Si en Wilson y el Kaiser, haguesen tengut s'honor de poré contemplá s'espectacle hagneren comprés lo inútil de sa guerra y lo poch que costa obehi a Deu amb alló des crecete et mu tuplicamini

A sa carratera esparava es tranvia qu'es públic prenía per asalt. Escalarem sa plataforma resoltos al aproveche. Ja més estrets que arengades s'empeñá en fermós compañía una morenassa que se las traía amb uns uis com a capsés de betúm. Galantament li cedirem part des pochés centímetros que per sort, mos tocavem y amb un dols teu con teu anarem crussant el Terreno, es Salt des Cà, Santa Catalina

Sa morenassa, galant en sa nostra cortesia, mos deya, passant Mar y Terra.

—Está bé vosté.

Y jo no vaix poré menos de contestarli.

—De tant bé qu'estich, estic malament.

Així arribarem a Palma entonant es Cloria in excelsis el dedo.

XIRRIIS

SA FESTA DE S. BARTOMEU PATRÓ DE SÓLLE

Sa festa de Sant Tomeu amat lectó, v'assé poca: una música que toca tot es repertori seu. Sa pa-setjan per sa plassa veyas, veys y famalletas, y joves las fan brometas rebent qualque carabassa. A ún li trapijien es peu y per aixó ja jamega; uns altres fan una vega amb un malé de poc preu.

Mil cadiras mal posadas, abáix de l'Iglesia hey há solen aná a seura allá totas sas que son casades; y si cap fredina hey sol aná a seura, está segü (y no'hu digues a ningú) qu'és que cap jove la vol. Cloveyas han escampadas pen terra y no es cosa rara que cualcú hey pegui de carames de vint y dues vegadas. Fins a las dotse aixó dura y qu'acab no mos sap greu, pues sa festa de Sant Meu enguañy ha estada un poc pura.

PEP NOY

Gaspachos Ciutadans

Sembla mentida lo qu'está passant a s'Estació des Ferrocarrils de Mallorca.

Nada menos que s'expendedora de billets des ramals es sa qui dona sa gran lata a nes viatjés en so futil pretexte de que casualment a s'hora des despaitx es cuánt li agafa sa festetjera en s'enemorat sense comprenda qu'es públic pagano que sen ha d'aná en so tren ni vol agantá capes, ni vá de pantomimes amorosos.

¿N'están enterats d'aixó es qui li haurien de servi de sogra celadora qui son el señó Jefe d'Estació, Jefe de moviment, Directó, Empleats e individuos de sa Junta?

Esperám qu'hey posarán un pronta remey y s'haurá acabat es firteo.

¿Qué passa per dins es Jutjat de Sant Antoni que tots es procuradós sa barayen y cridan diguen si aquest mos vol da pes c...uiro? ¿Es lu autem sa deu referi a nes procés Verga?

Mos n'entarraré si tenim temps y espay.

Noltros palmesanos no porém conversá de subsistencias porque mos veim obligats a pagá lo que mos demanen si no mos volém mori de fam.

Es des pobles diuen qu'es ciutadans tenen mols de dobbés y lo que tenen generalment es miseri fam y compañía.

Gracies a n'EN XERRIM que publicá lo de sa carestia de sa carn y el Señó Barceló y Mir sen fé cárrech, s'ha publicat un bando rebaixantlú dos o tres reals per kilo. ¡Algo es algo, que carape!

En camvi diuen que ja es un fet es que ses famelles hajen de pagá s'arbitri pes tacóns de ses sabates. Així es municipals tendrán feina y ferán es gran negoci es venadós de metros. Ja se pot aparayá en Castellét pero alerta a fé ets uis grossos en tal asunto.

Arregli, oh Governadó Aixó de ses subsistencias que cansat de conferencis está ja es traybadó.

A nes Moll hey ha una especi de petit-hotel que fa sa competenci a se fonda de la mosca.

El titulen ca sa pajesa y allá per poch dobbés se poren menjá mosques, cabeis y altres ingredients conssemblants.

Ala, aprofitau s'ocasió ara qu'estám en guerra y ses subsistencias van a l'aire.

Sería necesari a ses arribades des trens sa presenci d'un guardia municipal en so sant fi de veure si posarian coló a nets abusos que cometen ets atlots que venen sa prensa grossa los cuáls s'entretenen tirant predas expo-

sant sa crisma des pobre transeunte, el qual reb a demunt encare insultos asquerosos, si es que protesta.

No valdria mes que que aquets atlots anassen a s'escola y aixó de vendre periodichs fos incumbenci d'aquets pobres veis, cegos y demés personas que se troban inútils pes trabais manuals?

Señó Alcalde y señós concejals, un poc de conscienci y a veura si remediari aquest mal que ja pica en vergonós.

Si es municipals no serveixen mes que per fe contentas ses bugaderas ja es un altre cosa.

Compassió pes pobres transeuntes y pes públic en general.

Ara vé sa continuació de s'assunto d'en Quietanet y na Lluisseta en forma de dao cojo-serio.

Na Lluisseta. Ets una cosa poca per fermé pegá tochs a sa barra. Si jo volgués ni hauria mes de dos y més de cinc mes guapos que tú que las ma comprarian.

En Quietanet Vamos, no sies enfadosa Te promet que si l'ayñ qui vé ses cosas van bé no te quixaras per vellanes torrades.

Na Lluisseta Ets un avaro y foris No pots aná a nes Mollet que tots es trabayados no te critiquin pes mals papés que fas.

En Quietanet. Calla, Lluisseta. ¿Qué dirá de mi sa gent que ta sent?

Na Lluisseta. Qu'ets un estrafolari y un no-nigü. ¿Tant poca mereixera tench jo per no amollarté de s'import de mitx amutet de vellanes! ¿Ves, estrumbol y may mes ma tornis mirá de cara!

En Quietanet Pero, dona, ten coneixament. En casarmós te promet pis gran, ventilat y de tot.

Na Lluisseta. Ala arruix malanat. Mes valdria que no te recordasas de mi.

Ets espectados aqui volgueren dirhi sa seua y es més sabio exclamá en veu de cap de nas. Arregl'uhó, joves, que tot estiga bé, que val més així ara qu'es poc

Un Alcalde de molta fripa

Y ben posats qu'el se tenia, es dí, ben posadas, aquell Alcalde de Mostoles, poblet a prop de Madrid, cuant va reuni a sa plassa a tots ets habitans des poble, es tragué un quant o una calsa y la va tirá a sa care de'n Napoleón I, qu'estrobava a Bayona, declarantli sa guerre perqu'en Murat feya passigeyes an es madrilenyos y madrilenyas; y no content del tot passá un orde a tots ets Alcaldes d'Espanya que deya:

«Sa patria está en perill. Madrid pareix victima de la perfidia francesa. Espanyols acudiu a salvá Madrid. Maix 2 de 1808. Alcalde de Mostoles» y.....

Un ca mari entra dilluns dins es nostro port de Solle; un renombrat maurista de s'Estat Majó el vé encare amb una sebata a dins sa boque, d'un nin que s'acabava de menjá; tayá una cama a un homo que nada-va y mossegá sa llengo a una bañista que sempre li fiblava; mossegá més, però com estava ple des nin acabá per adormirsé en so cap fore de saigo y en Corone exmunicipal li envengá dues castanyes en so revolver d'ordenan-e y s'animalet foji com un ca mari senyat de fresc. Mentrestant sa notici arribá a sas oreyes des nostro Alcalde com autoritat prudenta y jelse de sa salut y benestá des sollerics; fe treura es també gros de sas cridas y s'Oficial Saché mos anuncia que la patria libica estava en perill...

Mes a sa darrera hora diven que ben presas sas mides an es mateix lloc des sucesos, ha resultat qu'en Corone tirá dos trons d'escopeta a un CORP mari que treya es cap de saigo y com es submarinos que s'enfonyan de vall saigo, no sab si el mata.

VALE

De sa Regió

DE ALGAIDA

Sa festa d'es Congregants

Resultá molt lluida, haguenti discursos, diárics, monólogos; bassina y també un gramófono o fonógrafo (ni se lo qu'era) que tocava bonas y escuidas pessas de tant en cuant.

Entre ets oratós mereixian especial menció D Josép Font y Arbós vengut aposta de Palma per assisti a sa festa, y D. Toni Artigues, Ecnomo que fonc d'aquesta Parroquia persona molt apreciada per tot es poble en general.

En cuant an ets altres oratós, he de dí que se distinjren per sas bajanades qu'amollaren, un d'els cuáls a sa segona paraula ja s'apreciava de civil congregant, y un altre las prengué cuantre aquets setmanaris humoristics y satirics que no li han fet res, ni saben tan sols si está an el mon.

Peró es qui més sa distinj de tots. (por su mutismo) v'assé el senyó Rectó, que sols no tengué paraulas per doná las gracis a sa concurrenci, ni an es demés oratós.

¡Homo de Deu, Sr. Rector! ¿Qué no veu qu'enlloc d'animarlós els sa desanima? Y ademés desitjaria qu'en torná fe festa, procurassen no acabá tan tart, perque allá dedins ja ni havia dos (mascle y famella) que segóns indicis jugaven a la resqueta, d'amagat d'ets altres.

Y a més el vuy avisá d'un altre cosa. Que no donigue es mando de tota sa Congregació an aquést sujeto que se las toma de pinxo perque segóns estic enterat ja son varios es joves que s'han esborrats d'aquesta Congregació a instancias sevas, sense vosté demenarlós explicacions de rés; cosa qu'está molt mal feta.

Per avuy basta. Si hey emporta en tornarem parlá.

UN IMPARCIAL.

D'ESPORLAS

COMENTARIS SOBRE ES TOROS

Aquésts esporlarins són sa gent més previsoras que ja may vos pogueu imaginá. Tenen un cap de aubabi, digo, de sabi, asombro des turistas qu'hey van. Nada menos anaren a fé sa plassa d'es Toros a devora es Cementeri. Interrogat sobre aixó en Belmonte esporlarí, contestá qu'era per si hey havia cap torero mort no havé de corre molt. Sa plassa estava formada tota rodetjada de carros. Después d'es carros hey havia un parey de tiras de cadiras y después sa valla. A un punt vistable, dos palcos amb tota s'aristocracia esporlarina, entr'ella es manescal, per curá es toreros ferits. A devant de tot (después de sa valla) hey havia una tira de cadiras que per cert es bou hey arribava en sas banyas, y pagaven nada menos quatre reals, en so perill de rebre qualche banyada. A darrera sas cadiras ¡cinc reals! y drets a dins es carros ¡dos reals! ¡Mirau que per veura un bunyol d'aquésts fé pagá tant!

A las derrerias, com deyam an es número pasat, acabá es sarau amb bufatadas. Rebuda sa galleda d'en Paco de sa real cuadrilla d'es lloros, es torero botá dins sa valla y senya es cinc dits a sa galta d'en Paco es lloro. Aquést sa posá má a dins sa butxeca per treurers un guinavet, però justament hey tenia una bandarilla que li havian dada a guardá y la s'aficá a una má. Ets jermans d'es lloro ferit hey acudiren y sa volian menjá es torero, sobretot un que té molta forza, que segons diuen vá fé reculá, sinc pams a l'Iglesia a culadas, però a lo que verem es furibundos jermans no li tocaren un sol pel.

En Paco es lloro demostrá essé un tio mal civilisat, sense instrucció ni educació, propi per habitá amb negres y no amb esporlarins. Es torero obrá massa a la correguda, pués no l'havia d'havé sonat allá has mitx, sino an es carré.

Y com que tench molt que dí referent an es lloros, feré capítol apart, y un altre dia en parlarem.

MANAGUETA

Próximament cansóns per cantá amb sa música d'«Agua que no has de beber», sobre sa Cuadrilla d'es lloros, originals d'en «Managueta».

DE BINISALEM

Tenim an aquést poble un jove qu'ha sortit un eminent politic, y no porem menos de darli s'honoró que sa mereix, qu'es posarló a s'altura d'unas solas d'esperdenyas.

Es fé aixó públic no es per agraviarló sino per darli una lliadó, en que no sia mestre d'escola, de lo qu'ell preten assé; pués manifesta molt sovint en sos discursos que sempre fá, per fersé més grós, per dins es cafés de la vila, qu'ell es molt amante de sa cultura y moral. Pero si no muda de teoria haviat perdá sa fama qu'ha conquistada, perque diu qual, que mentida més grossa que sa panxa d'es Sellaté y qu'et seus oyents han arribat a comprenda que vol fé creura per veritat lo qu'ell no creu y si algún li fá al contri ja está fer un endiot. Y lo més célebre d'aquést «tup-tup» es de sa manera que sa presentata a sas ninas que pareix qu'ha sortit de s'Academi d'en Palmira, «con sus posturas» y hasta y tot fa de D. Tancredi si ell troba oportuna s'ocasió per més simpátic y Tenorio, però tan etsajerada es aquesta importancia que sa dona, que sas atlots arribarán a foji d'ell, en que diga qu'es un gran conquistadó, y si contava alguns secrets qu'a mi

me constan, y que no los dic per empagait, y aixó qu'ell se té pes mes decent d'es poble, però si aixó que diré es decencia li porem dí molt bé «cap de ruc.»

Diu que té una famella per devés es tren, que rep sas sevas visitas cuant já están apagats es llums de s'electricitat. Jo, que no som mal pensat supós qu'així com de sebaté no ha sabut gonyá una peseta may, s'hagut de fé esperdenyé, y qu'an aquestsali deu ajustá sas esperdenyas o li deu mostrá sas galletas.

UN AMIC SEU

DE MANACÓ

Acabament de sa celeberrima conversa de dues joves

—Catalina: Li donaria bany d'assiento d'aigo en neu, levetivas, o compraria un escura dents, d'aquests qu'hey ha de gome, pues ni há qu'han dit que donen molt de gust y consol. Tonina: ¿Y tú que saps ahont en venen? No però tenc una amiga que ni dugueren un de Ciutat. —¿Perqué no l'hey demanas? Jo encara ni faria dú un si no val molt —Jo l'hey demanaré. Pero te faitx a sebre que dona gust si, pero no escup. —Ara no l'entenc. Que vols dí que no esquitxe? —Aixó mateix. —Idó no rés. Jo lo que mes m'agrada es s'esquitxada. Bono un altre dia en tornarem parlá. Adiós qu'es tart. —Adiós Tonina.

¿Quin rollet sen dugueren aquestas dues, pensant que ningú las sentia! Sas mates tenen uys y sas parets oreyas Ja na Tonina no vol escura dents de goma, perque no esquitxan. S'acabat.

UN ESPIGOLE

DE SA POBLA

¡Oh, Tomeu Gaspanet (a) Xelós Ilustrissim! que no pots sufrí que ni h'ijé un que sigu e ilustrissim de veras no com tú, que per moltas creus que dugues sempre serás pseudo-ilustrisimo y rés més. Ara comensa La Vanguardia Balear a treurer té sa careta. EN XERRIM ja fá molt de témps que te diu sas veritats y tú no en fas cas, però escolta lo que diu sa gent y no en sentirás cap que no digui: EN XERRIM diu sa veritat. Aixó tant senyós com pajesos, com liberals y conservados (ennosé qu'es primés no'hu diven devant tú.)

¡Si sentisses en Poquet y n'Alomá com te possan a darrera tú! Y sols diuen lo qu'ets. En so pagaré encara en tens molts d'agafats, y callan per pó perque son covarts y com fins ara no s'han donat de que son es tontos y tú el Rey, que los tens formats en sa firma d'es pagáis d'es guano amb en Ripoll y es Banc d'Espanya.

Ja sentirás sas espolsadas que peguen.

Basta per avuy.

ES CORRESPONSAL

DE BUJER

Pes Cocové de Santa Maria

¡A ignorant! ¿Oh te creyas qu'es nostro Corresponsal dissapte passat avespere tornaria arrera, cuant te va veute assegut, amb s'hereu de Ca'n Pruna, arran de sa carretera? ¡Ca barrer!

¿Cóm es que sa teua llengo kilométrica desarrolla tant referent an es Corresponsal, cuant tú saps cert que no es per Bujer, molestant la majoria de veynats d'es carré Majó? ¿Com no ti presentas a devant ja qu'ets tan fiero enlloc de cridá tant? ¿Y perqu'es qu'es mateix vespre cuant tú y s'hereu de Ca'n Pruna, jugaveu dins «Ca'n Refel» amb en Pera (a) Prohom, no li envidares? ¿Tenias pó no ten féis un altre?

Així es que t'aconsey (basta que mumpare sia de Santa Maria) que l'agafis y parlant s'entenen.

Finalment dec dirté si encara ets aquell mateix de dissapte que después d'havé tancadas sas tavernas, deyas cridant fort que si cap atrevit te tornava anomená a cap setmanari mallorquí, inflarias sa cara an es Corresponsal ¡Homo de Deu! Segóns dius demostraras teni un genit com una figuera vuy dí com un fiero

Sevidó teu si hem pagas al devant.

JUAN (A) BEATO

DE MANCÓ

De Mancó, mos duen aquesta notici ranci: Es dia 15 del corrent, festa de la Mare de Deu, un grapat de joves de bon humó, obsequiaren amb una serenato de corns a una ga-

llina que, cansada d'aná esbarriada, torná an es seu gallinó en so beneplácit d'es mascle que dispensantli sa seua infidelidad, l'atmeté. Ets joves suposaven qu'aquést aviram tendria sas eynas roveyadas per falta d'us, y determinaré fé un fogaró perque, es ferré els so renovás, pero es beneficiats declinaren tal honó, manifestant que no era necessari y bonament s'arreglá s'assunto en s'ofertiment d'un poc de seca.

Segóns noticis, actuá d'homo bó, un que no és ni una cosa ni s'altre, el cual lográ reconciliarlós hasta que novement hey torni havé gresca, que, regularment no se torbará, tota vegade que ni a un ni altre demostraren qued de lo més convensuts, y qui sap si ja hey torna havé esperonadas, qu'es lo més probable

¿Qui havia de dí an es nostro batle, qu'amb el témps, serviria per arreglá matrimonis cuant heuria cregut que més haviat era útil per desbaratarlós? ¿Y serveix, vaja si serveix, ni si fos sa seua especialidad!

NEY-NEY

DE POLLENSA

Sas pollensinas son el dimoni en persona. Ni ha una qu'está a un carré de devora sa plassa majó que pareix una santa de pasta de panada y no és més qu'un dimoni de quatre banyas.

Diven malas llengos, qu'ella y es seu novio cuant es vespre festetjan y sa veyra s'adorm, fan badá uns uys com uns salés a un jove de devant caseua, donantsé uns bessos tan apasionats qu'hey há per ferné una película

Es necessari qu'aquést jove s'esmendigue, y qu'es seu novio antes d'assé tan atrevit li convé més mirá antes si per una finestra o s'altre els se miran y no es fará necessari sa nostra cantinella.

UN QUI MIRA

DE CAMPANET

Telegrama (Urgente):

«Celebrado juicio sale victoriosamente Casetas Carnicero habla en castelano y l'ora. Declaran empleados municipales ¡Que lata ha obtenido Carnicero! Detalles sábado próximo. — El Corresponsal»

XERRIMADES

Hey ha certas personas sollericas que sempre que veuen es nostro repartidó sa queixan perque EN XERRIM d'ara no es com es d'un témps. Ells voldrian una plana de xerrimades que criticassem assuntos privats, anomenassem noms de personas y traguessem vidas privadas. Pero han de sebre qu'EN XERRIM, sorti per no assé tan escandalós, més serio y més homo lo que a lograt.

Si aquést criticados se tornen queixá an es nostro repartidó, ja que tantes ganes tenen qu'anomenen noms de particulars, éll los prendá es seu nom y direm: en Fulano, en Sutano y en Menguano s'ha queixan perqu'EN XERRIM no es escandalós.

¿Que tampoc no las agraderá així?

Diferentes personas, mos cridan, s'atenció de qué, an assé devant sa carniceria de sa plassa sa sent una oló insufrible, com a de perfum de escusat, parlant fi.

Aquesta oló, com suposavem vé d'ets escusats de la Vila.

Extrenyam, que sa comissió de Sanidad tengi es fetje tan gros, de no mira més pes benestá públic, essent qu'aquesta es una de sas sevas missions, vetlant per sa salut d'ets seus electós, y més tractantsé qu'aquést antigénic perfum surti de dins caseua.

Esperam que no heurem de torná a muyá sa ploma de tinta per aquést asunto, cas contrari els se perfumarem de mala manera.

Un parey de vehinats d'es carré de sa Lluna mos suplican insertem aixó.

Dins es carré de sa Lluna hey viu una dona molt renovera. No contenta amb so posá renou an es carré qu'habita, arma gresca a fora casa, com direm.

Per ara no li deim res més, y si no s'esmena més, darem a coneixe sus pelos y señales.

SOLLER.-Tip. Moderna de Calatayud y C.ª